

مقایسه تغییرات غلظت تستوسترون و کورتیزول بزاقی و خلق و خوی قهرمانان و نایب قهرمانان کاراته مرد رقابتی در طول یک دوره مسابقه کاراته آزاد

دکتر محمد علی آذربایجانی^۱، محمد جواد دیلم^۲

ص ص: ۷۵-۹۲

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۵/۱۴

تاریخ تصویب: ۱۳۸۹/۸/۳

چکیده

این مطالعه به منظور بررسی تاثیر یک دوره مسابقه کاراته آزاد بر میزان غلظت تستوسترون و کورتیزول بزاقی و خلق و خوی شرکت کنندگان مسابقه های قهرمانی کشور سبک «دای دوجوکو» در سال ۱۳۸۴ انجام شد. آزمودنی های این پژوهش را ده کاراته کار مرد با میانگین سنی $19/25 \pm 4/8$ سال، قد $161/16 \pm 30/6$ سانتیمتر و وزن $77/83 \pm 6/59$ کیلوگرم تشکیل دادند که سطح تکنیکی آنان بین کمربند قهوه ای و دان ۲ بود. نمونه های بزاقی نیم ساعت پیش از آغاز مسابقه نخست و بلافاصله پیش از مسابقه آخر و پنج دقیقه پس از پایان مسابقه از قهرمان و نایب قهرمان هر وزن جمع آوری شد. غلظت کورتیزول و تستوسترون بزاقی با روش رادیو ایمنو اسی (RIA) و به ترتیب با استفاده از کیت ایمنوتک ساخت کشور فرانسه با دقت $0/2$ نانوگرم بر میلی لیتر و کیت رادیم ساخت کشور ایتالیا با دقت $0/017$ نانوگرم بر میلی لیتر مورد اندازه گیری قرار گرفت. خلق و خوی آزمودنی ها نیز با استفاده از آزمون ۶۵ پرسشی نیمرخ وضعیت خلق و خوی (مک نیر و همکاران) تعیین شد. برای بررسی داده ها، آزمون آماری

۱- دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

۲- عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آباد کتول

تحلیل یک متغیر واریانس (ANOVA) با اندازه گیری های مکرر و آزمون t برای گروه های مستقل مورد استفاده قرار گرفت. نتایج این پژوهش نشان داد که شرکت در یک دوره مسابقه کاراته تاثیر معنی داری بر غلظت تستوسترون و کورتیزول بزاقی و میزان خلق و خو ندارد. مقایسه قهرمانان و نائب قهرمانان نیز نشان داد که تفاوت معنی داری بین غلظت تستوسترون و کورتیزول بزاقی مشهود نیست؛ ولی میزان خلق و خوی قهرمانان و نایب قهرمانان تفاوت معنی داری دارد.

واژه های کلیدی: تستوسترون بزاقی، کورتیزول بزاقی، خلق و خوی، کاراته کاران مرد